

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

De Vita Et Rebus Gestis Christophori Bernardi Episcopi Et Principis Monasteriensis Decas

Alpen, Johann von

Coesfeldiae, 1694

9. Principis in Civitatem benevolentia. Constans Plebis alienatio. Principis querela de non servatâ pactione Schoneflitana.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68495](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68495)

totius praesidii ex communi patria arario solvatur, nec Civitas extra cohortem unam, quam uti haecenus, ita & etiamnum suis impensis alit, magis gravetur, neque praesidium etiam absque mutuo tractatu, consensuque unquam augeatur; Quidquid demum inter Principem, Cathedrali Collegium & Civitatem superstitis controversia fuerit, aut in posterum erit unquam, id amica compositione, vel juris, nunquam vero facti via, seu armata manu terminetur; e contra Civitas quietam se ac reverentem spondet, nec ulli posthac Malingerotij causam cordi aut cura amplius futuram. Denique Ministros, militem & Civem inter concordia servetur, verbis, factisque pravaricantes severe puniantur. Ut autem transactio haec firmitus robur habeat, iam Celsitudinis suae propria manu, quam ejusdem, & Magistratus sigillis roborata est. In arce Schonesbitana Anno M.DC.LV. die XXV. Februarii. Praeter haec instrumento cuiusdam privato insertum fuit, ut Vierdenhalvius Civitatis Orator, priusquam de objecta se calumnia Principi purgasset, publicis congressibus, actibus, consiliis non interesset.

Ergo tabulis hunc in modum legitime confectis eodem die, erat Jovi la-

R 3

cer,

9.

Princeps
Urbem
ingreditur.

*Solen-
nem agit
gratia-
rum ac-
tionem.*

cer, Principem quam apparatusimo mul-
torum Nobilium comitatu, medium in-
ter equitum, peditumque centurias, Ur-
bem ingressum armati Cives, militesque,
festo scloporum plausu exceperunt, suaque
mox praesidia militibus designata sunt.
Posterâ verò luce in diem Lunæ se-
quentem supplicationem indicit Princeps
deferendi per aream Cathedralē corpo-
ris Dominici, quam quaesitiore tunc ap-
paratu ac pompâ, & aulae, Senatorumque
frequentia peragi volebat, acturus solen-
ni gratiarum carmine supremo Numini
grates, quod Urbem sine praelio & san-
guine obsequio suo reddidisset. Dum
eam cum universo Clero, Nobilibus,
Ministris, Magistratu ac Juventute stu-
diosâ solennem Praesul agit, Cives secun-
dum ordinem armati vallum petunt, spe-
cie quidem diem armis honorandi, re
autem verâ prodicionem veriti. Mane-
bat enim pristina ferè populo diffidentia
& animorum à Principe abalienatio;
quam factiosi quidam in Urbe Domi-
nantes, nunc primum in Civitatem assul-
tum suscitando, nunc veteres adversus
Eum querelas extollendo, mirum alere
videbantur. Adhæc quo erga eum ani-
mo esse possint, qui post obtentam vel
vi, vel astu Civitatem, Cives omnes ad
eandem, eorum fortunas ad populatio-
nem,

1655.

nem, ipsam Urbem ad excidium designâ-
 rat, nisi post nonnullorum Civium fi-
 dem, tam execrandis consiliis divina bo-
 nitas intercessisset? nunc autem eo militum
 præsidio, specie tuendi sui ac patriæ,
 unicum libero Civi jugum meditari. Et
 quanquam per eos dies à calumniis absti-
 nere Civem Magistratus jusserat, tamen
 incitatos semel animos tanquam à cursu
 retinere difficile tunc erat; præsertim
 cum eodem tempore rescriptum Viennâ
 adferebatur, quo cum imperio mandabat
 Cæsar, ut quando Cives Præsuli suo fidos
 se fuisse, & futuros in posterum, quæque
 subditorum essent, facturos supplicarent,
 ab omni violentiâ abstineret Princeps,
 nec armis ultra molestaret Civitatem;
 controversiis, si quæ essent, Judicis ar-
 bitrio relictis. Mirum dictu, quantum id
 excitârit, stimulâritque animos eorum,
 qui præsentem statum ægrè intuebantur.
 Utque plures suam in partem traherent,
 factiosi quidam alteras clam subdunt Im-
 peratoris litteras, his diebus, quasi
 datæ essent, subdolè fictas, evulgatâsque
 quibus jussa militum missio, & atroces
 unâ in Principem, in Capitulares, in Mi-
 nistros injuriæ continebantur: quæ va-
 riis, dum plurimum calamis excipiuntur,
 commentationibus auctæ, omnem ferè
 authoritatem & benevolentiam Præsuli

*Frustrâ
 cohiben-
 te Magi-
 stratu.*

*Augen-
 tur à re-
 scripto
 Cæsareo.*

*Quale
 etiam
 alteruna
 & acer-
 bius sup-
 ponunt.*

R 4

ademe

1655.

*Inquiri-
tur in
ejus Au-
thores.*

ademerunt. In eos illicò litterarum Cæ-
saris adulteratores inquiri seriò Princeps
mandat. Verùm instituta quæstio brevi
remissa est, quod in unum omnes Civem
convenirent, qui facti culpam in alterum
rejecit, sacris initiatum. Ex festinatâ
utriusque absentia, an fugâ, fontes cre-
diti sunt. Et Clericus quidem fortè no-
centior, tamen ex Ubiis hominem cul-
pârit facti authorem, Patria *Zutphanien-
sem*, sed ignotum, subindè vitam *Colo-
nia* monasticam amplexus pœnam, non
suspicionem subterfugit.

10.

*Princi-
pis in Ci-
vitatem
benevo-
lentia.*

Nihilo-tamea minùs omnigenam Ci-
vitati propensionem ostendere Princeps ;
Tribunalium, Aulæ, Concilij, Ministro-
rum, nè non seriò agere videretur, fami-
liarumque festinatum ad Urbem reditum
impellere ; Senatores quotidie ad pran-
dium, ad cœnam invitare ; de promul-
gandâ Studiorum Universitate, deque ex-
truendo in Urbe Episcopali palatio &
perenni habitatione, frequenter sermoci-
nari ; loca ipsi ædificio commodissima
inquirere ; quin & arbitros controversiis,
quæ inter Episcopos & Urbem fuerant
unquam, viâ meliore componendis, se-
cundum leges *Schonestitana* transactio-
nis nominare ; clementiâ denique, be-
nignis alloquiis, gratiisque demulcere ani-
mos Civium, ratus eo fiducia ac bene-
volen-